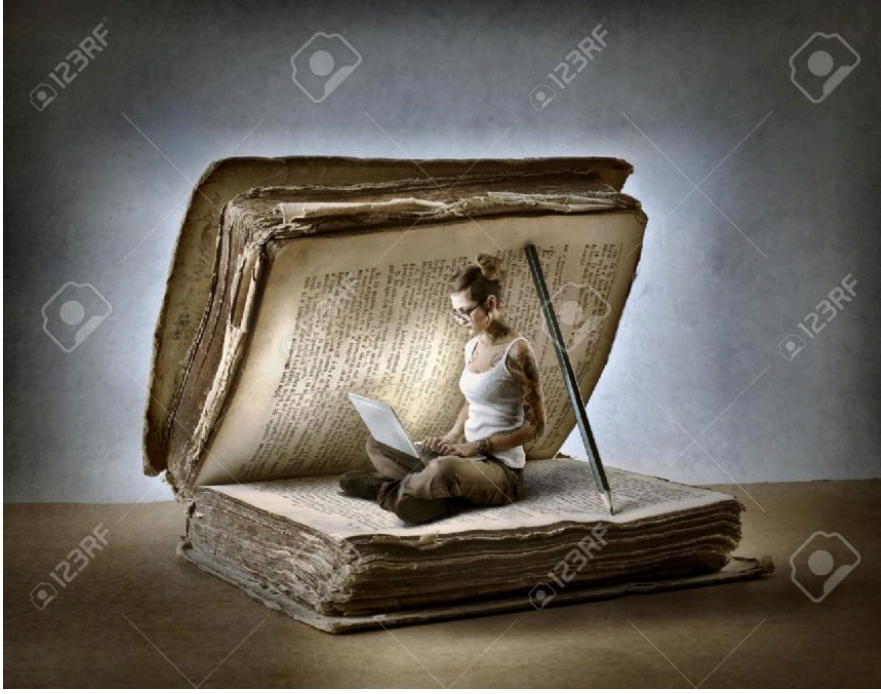

Bir Şiir Yetecek Midir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Mart 2024

Eklem yerlerinde evrenin ve işte O tanrısal esinti
Aşk iken de minvali
Kabrinden taşan ruhun
Askıda ekmek gibi
Tutunduğun
Umudun
Seyyah sancıları.

Bir umut ekip bir ömrü bilediğin kadar
Bilmediklerine razı
Engbeler taşlı olsa bile ne çıkar ki?
Bir çıkı
Ruhu Çift çarşısı
Endamı hayallerin
Ve aşkla meşk eylediğin
Direncinle mukayesesi olmaz hem
Kimse içinde biriken nefreti...
Boş ver, gitsin azizim
Varsın başa sar her hayalini.

Göğün kulpuna eşlik eden güneşi
Nasıl ki içinde biriktirdin bunca sevgiyi

Mealin mi?
Mizacın mı?
Israrla sevdiğin yazdığından da öte
Aşkın şah damarı
Sevdanın kırbağı
Bir özlem bir yeti kaybı
Yetim yüreğinde saklı o rugandan acı
İhbar ettiğin varsın olsun yalnızlığı
Bilsin insanlar en kekremesi sancısı

Gündür muhatabım
Gün yüzlü sevdam:
Ah, aşk yüklü Dergâhım
Secdem
Vecizem
Vebali boynuna hayallerin
Ve işte yol aldığım O düş Tekkem
Aşkın ardıç kuşu
Hazanın yontusu
Yongası mevsimin
Ve işte kalemin iken
Atlas yorganın
Ve sevda masalları
Ve sevdiceğin:
Nasıl da başının tacı
Varsın olsun müptela aşk nasıl ki sağdıçı

Yan çizenlerden yansıyan nefreti
Nasıl ki görmezden geldin
Ve işte şiiirdir merteben
Şiiirdir mektebin
Tembihli olduğun kadar babandan
Kulağına küpe her şarkı her yanılığ her öğüt
Binlerce kere öğün atlamışken sen
Evreleri hüznün
Devreleri atan beynin

Miadı dolmuş olsun varsın geçen mazinin

Bir mısra ile diktiğin
Divanesi olduğun hüznün ertesi ertelediğin
Mutluluğun gaipten gelen
Coşkusu ve neşesi o çocuk kalbinin
Her atımında
Acının batılında
Aşkın da hatırına
Varsın olsun sevdalan kara kaşına kara gözüne
Aşkla mukayese edilir mi şu kapanmamış son perde?
İzahı yoksa ne ala
İdamesi farkındalık yüklü bir sayaçta
Aşkın köpüren özlemi
Başat duygularını ihbar ettiğin aşkın kalesi
Bir minvaldir ki
Tüten ocağın dumanı
Ettiğin her dua nasıl ki sevdanın yongası

Günsüz bir gece
Gecesi askıda bir hece
Gamdan da öte
Gem vurduğun
Gemisini terk etmeyen
Kaptansın mademki sırça köşkünde
Ne melundur yaşam
Ne de metruktür
Meylettığın umuda
Kanat açtığın ufuktur
Seyyah ve de sevmekten yorgun düşmüş iken yüreğin
Kapılası o aşkın
Rüzgârında
Kâh üşüdüğün kâh özlediğin
Hicvi dünün
Hicreti ömrün
Hizaya geldiği kadar kalbin
Hızması belki de dinmeyen coşkunun

Ah, azizim:

Ben daha ne diyeyim?
Diri bir umut
İken asılı kaldığın o pürü pak bulut
Pürneşe ikbalin
Pürüzsün bir aşkın da meali
İmkânsız dahi olsa sevmekten geri
Duramadığın nazenin aşkın kaçınıcı fasılası ise biçilesi
Bir şiir daha yetecek midir sahiden de kopamadığın hayallerine?